

Sygn. akt IV P 38/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy w K.

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Andrzej Matkiewicz
Ławnicy:	E. K., T. W.
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2018 r.

sprawy N. H.

przeciwko A. R. (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne (...) A. R. w B.

o zapłatę odszkodowania i ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

I. zasądza od pozwanego A. R. (...) Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne (...) A. R. w B. kwotę 4356,77 zł (cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt sześć zł 77/100) tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę i ekwiwalent za urlop wypoczynkowy;

II. wyrokowi w pkt I do kwoty 2000,00 zł nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV P 38/18

UZASADNIENIE

Powódka N. H. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. R. (...).H.U.P (...) A. R. w B. odszkodowania w kwocie 2000 zł za niezgodne z prawem wypowiedzenie umowy o pracę oraz ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. W uzasadnieniu pozwu podała, że była zatrudniona u pozwanego jako fryzjer – stylistka na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 czerwca 2017r. W dniu 27 czerwca 2018r. pozwany wypowiedział powódce umowę o pracę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia jako przyczynę wskazując likwidację stanowiska pracy. W ocenie powódki wypowiedzenia nie jest prawdziwa albowiem żona pozwanego w jego imieniu zamieściła jednocześnie ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika na stanowisko jakie zajmowała powódka. Ponadto wypowiedzenie umowy o pracę powódce zostało doręczone 2 lipca 2018r., kiedy powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i zarzucił, że powódka od 13 czerwca do 22 czerwca 2018r. przebywała na zwolnieniu lekarskim. Do 28 czerwca 2018r. powódka nie stawiała się do pracy, nie przedłożyła też zwolnienia lekarskiego i nie usprawiedliwiła swojej nieobecności w pracy od 25 czerwca 2018r.. Dlatego też pozwany podjął decyzję o wypowiedzeniu umowy o pracę powódce z uwagi na fakt, iż punkt w którym powódka

pracowała nie przynosił oczekiwanych zysków. 29 czerwca 2018r. powódka dostarczyła pozwanemu zwolnienie lekarskie za okres od 23 czerwca 2018r. do 30 czerwca 2018r., a następnie kolejne zwolnienie lekarskie powódki ukazało się na Platformie Usług (...) w dniu 2 lipca 2018r. i obejmowało okres od 2 do 10 lipca 2018r. Pozwany podał, że żona pozwanego prowadzi odrębną działalność gospodarczą i ogłoszenie o poszukiwaniu pracownika dotyczyło zatrudnienia u jego żony, a nie u pozwanego.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Strony łączyła umowa o pracę na czas nieokreślony od dnia 1 czerwca 2018r.. Powódka została zatrudniona na stanowisku fryzjer – stylistka w K. ul. (...) z wynagrodzeniem 2000 zł miesięcznie (d. umowa o pracę k. 4).

Powódka od 1 czerwca do 22 czerwca, następnie od 22 czerwca do 30 czerwca 2018r. i od 1 lipca do 10 lipca 2018r. była niezdolna do pracy (d. zwolnienia lekarskie powódki k. 6, 7, 22, 24, 27, 28).

Pismem z dnia 27 czerwca 2018r. pozwany wypowiedział umowę o pracę powódce z zachowaniem 1 miesięcznego okresu wypowiedzenia ze skutkiem na dzień 31 lipca 2018r. Jako przyczynę wypowiedzenia pozwany wskazał likwidację stanowiska pracy (d. wypowiedzenie umowy o pracę k. 3).

Powódka pismo wypowiadające umowę o pracę otrzymała listem poleconym w dniu 2 lipca 2018r. (bezsporne – k.9).

Pozwany oprócz punktu w K. prowadzi działalność jeszcze w innych miejscowościach (bezsporne).

Żona pozwanego prowadzi również działalność gospodarczą o profilu takim jak pozwany (d. zaświadczenie CE i I o Dz.G k. 26). 16 czerwca na stronie (...) zamieściła ona ogłoszenie o zatrudnieniu fryzjerów do salonu fryzjerskiego (d. ogłoszenie k. 8).

Powódka w okresie zatrudnienia nie wykorzystała urlopu wypoczynkowego. Ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wynosi 2.356,77 zł (d. zaświadczenie pozwanego k. 17).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów: umowy o pracę k. 4, zaświadczeń o niezdolności powódki do pracy k. 6 – 7, 22, 24, 27 – 28, wypowiedzenia umowy o pracę k. 3, dowodu otrzymania wypowiedzenia umowy o pracę k. 9, wydruku CE i I o Dz.G k. 26, ogłoszenia o poszukiwaniu pracowników do pracy przez żonę pozwanego k. 8, zaświadczenia o wysokości należnego powódce ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy k. 17.

Zgodnie z treścią art. 41 kpc pracodawca nie może wypowiedzieć umowy o pracę w czasie urlopu pracownika, a także w czasie innej usprawiedliwionej nieobecności pracownika w pracy, jeżeli nie upłynął jeszcze okres uprawniający do rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia.

Zakaz wypowiedzenia wynikający z art. 41 kpc dotyczy tylko wypowiedzenia, a więc złożenia oświadczenia woli w tym przedmiocie, a nie skutku w postaci rozwiązania umowy o pracę. Wypowiedzenie rozpoczyna swój bieg z chwilą dojścia do wiadomości drugiej strony w taki sposób, aby mogła się z nim zapoznać (art. 61§1 kc w zw. z art. 300 kp).

W niniejszej sprawie, co jest bezsporne oświadczenie woli pozwanego dotarło do powódki w dniu 2 lipca 2018r. kiedy powódka odebrała przesyłkę pocztową zawierającą wypowiedzenie umowy o pracę. Bezspornym też jest, że powódka w dniu 2 lipca 2018r. była nieobecna w pracy i była to nieobecność usprawiedliwiona wywołana niezdolnością do pracy z powodu choroby. Powódka w tym czasie przebywała na zwolnieniu lekarskim. W związku z powyższym pozwany wypowiadając powódce umowę o pracę naruszył tym samym przepis art. 41 kpc.

Przepis art. 41 dotyczącego ochrony pracownika przez wypowiedzenie nie stosuje się w przypadku ogłoszenia upadłości lub likwidacji pracodawcy (art. 41¹ § 1kp).

W ocenie Sądu taka sytuacja w niniejszej sprawie nie zachodzi. Pozwany nie przedłożył żadnych dowodów, że doszło do ogłoszenia jego upadłości, czy też likwidacji. Nawet wykreślenie osoby fizycznej z ewidencji działalności gospodarczej

nie jest likwidacją przewidzianą w rozumieniu art. 41¹ kp. Sąd podziela w tym zakresie pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 września 2001, I PKN 830/00, OSNP 2003 Nr 15, poz. 355.

Pozwany jak wynika z wyjaśnień złożonych na rozprawie w dniu 2 sierpnia 2018r. prowadzi działalność nie tylko w K., ale również w innych miastach np. w E., a więc nie można mówić, że likwidacja punktu (salonu) w K. jest likwidacją pracodawcy w rozumieniu art. 41¹ kp.

Zachowanie pozwanego polegające na złożeniu oświadczenia w dniu wypowiedzenia umowy o pracę powódce w okresie usprawiedliwionej nieobecności w pracy narusza przepis art. 41 kp.

W przypadku nieuzasadnionego wypowiedzenia umowy o pracę lub naruszenia przepisów o wypowiedzeniu umów o pracę, Sąd pracy stosownie do żądania pracownika, orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa o pracę ulega już rozwiązaniu – o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowanie (art. 45§1 kp).

Odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 kp, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy, nie niższej jednak od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia (art. 47¹ kp).

Ponadto w przypadku niewykorzystania przez pracownika urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy, pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny (art. 171§ 1 kp).

Ponieważ wysokość należnego ekwiwalentu pieniężnego wyliczona przez pozwanego nie była przez powódkę kwestionowana Sąd na podstawie art. 47¹ kp i art. 171§1kp orzekł jak w pkt I wyroku.

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł na podstawie art. 477² §1 kpc.